

พระราชบัญญัติชื้อบุคคล (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2548

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาวันที่ 19 มกราคม 2548 มีผลบังคับใช้วันที่ 20 มกราคม 2548

- **ความเป็นมา**

เดิม พระราชบัญญัติชื้อบุคคล พ.ศ. 2505 มาตรา 12 "หญิงมีสามีให้ใช้ชื้อสกุลของสามี" ต่อมาได้มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ 21/2546 เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2546 ว่า มาตรา 12 ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เพราะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา 30

- **สาระสำคัญที่ได้รับการแก้ไข**

คู่สมรสมีสิทธิใช้ชื้อสกุลของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก็ได้ หรือต่างคนต่างใช้ชื้อสกุลของตนซึ่งสามารถทำได้ เมื่อมีการสมรส หรือในระหว่างการสมรส

หญิงที่ใช้ชื้อสกุลของสามีก่อนวันที่ 20 มกราคม 2548 ให้มีสิทธิใช้ชื้อสกุลของสามีต่อไปได้ แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะกลับไปใช้ชื้อสกุลเดิมของตน

เมื่อการสมรสสิ้นสุดลง (หย่าหรือศาลพิพากษา) ให้ฝ่ายที่ใช้ชื้อสกุลของอีกฝ่ายหนึ่งกลับไปใช้ชื้อสกุลเดิมของตน

หากการสมรสสิ้นสุดลงด้วยความตาย ให้ฝ่ายที่มีชีวิตอยู่และใช้ชื้อสกุลของฝ่ายที่เสียชีวิต มีสิทธิใช้ชื้อสกุลนั้นต่อไปได้ และหากจะทำการสมรสใหม่ ให้กลับไปใช้ชื้อสกุลเดิมของตน